

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
2. LÉKAŘSKÁ FAKULTA

ÚSTAV IMUNOLOGIE

Prof. MUDr. Anna Šedivá, DSc.
primářka

V Praze dne 30.4.2014

POSUDEK DIZERTAČNÍ PRÁCE

Imunologicky riziková žena a její dítě

MUDr. Alice Mocková

Univerzita Karlova v Praze, Lékařská fakulta v Plzni

Předložena je dizertační práce a téma vyšetřování antifosfolipidových protilátek u těhotných žen a zhodnocení jejich přítomnosti jako rizika pro dítě. Práce má celkově velmi dobrou úroveň. Vychází z pracoviště, které se již dlouhodobě specializuje na danou problematiku, působí aktivně v odpovídající klinické oblasti a publikovalo na dané téma řadu prací.

Sama autorka předložené dizertační práce aktivně zpracovala uvedenou problematiku do obecného úvodu, který dává dobrý přehled o problematice. Vlastní studie potom probíhala na cenných kohortách dosahujících mezi 20 a 30 ženami a jejich dětmi. Čísla to nejsou veliká, nicméně jedná se o vzácnou diagnózu a je těžké v časově omezeném intervalu získat z jednoho pracoviště kohorty větší. Byla srovnávána data matek a jejich dětí ve skupinách matek s pozitivními a negativními autoprotilátkami, u dětí s pozitivitou či negativitou přenesených autoprotilátek. Výsledky jsou relativně očekávané, ukázaly dynamiku transplacentárního přenosu, postupnou degradaci protilátek u dětí, významné zastoupení prematurity u dětí a překvapivě málo závažnějších komplikací u dětí (žádný výskyt srdečního bloku, minimum příznaků neonatálního SLE). Významným nálezem je zjištěné opoždění psychomotorického vývoje u dětí matek s pozitivitou antifosfolipidových protilátek.

Práce má obvyklý charakter dizertační práce, má správné členění a hezký úvod. Výsledky jsou udávány většinou formou tabulek se základní statistikou.

K PRÁCI MÁM NĚKOLIK PŘIPOMÍNEK:

Název práce „Imunologicky riziková žena a její dítě“ je obecný a daleko širší, než je vlastní téma práce. Více se názvu blíží úvod celé práce, který však není zcela relevantní ve vztahu k vlastnímu výzkumnému tématu.

Úvod je velice rozsáhlý, občas s tvrzeními nedoloženými citacemi (např. str. 26, část pojednávající o mikrochimérismu).

Dlouhý úvod nekončí shrnutím a vysvětlením relevance s ohledem na hlavní téma, jímž jsou antifosfolipidové protilátky u těhotných matek.

Samotné antifosfolipidové protilátky jsou oproti tomu velmi stručně uvedeny. Více se o nich čtenář dozví v začátku diskuse. Pro práci by bylo velmi přínosné, kdyby v úvodu bylo schéma či grafické znázornění jednotlivých antifosfolipidových autoprotilátek, jejich postavení a funkce. Vysvětlilo by to také jejich výběr, který je trochu nejasný, proč byl vybrán právě tento panel?

Diskuse k práci je oproti rozsáhlému úvodu stručná, popisného charakteru a shrnutí je taktéž prakticky jednostránkovým konstatováním.

K PRÁCI MÁM DÁLE NĚKOLIK OTÁZEK:

1. Které z uvedených autoprotilátek by autorka doporučila k rutinnímu sledování při těhotenství matek s autoimunitními onemocněními?
2. Jaký test by podle dosavadních zkušeností doporučila?
3. Jaký je podklad tvorby antifosfolipidových protilátek de novo u novorozenců a kojenců?
4. Pozorovali jste ve Vašem souboru u dětí matek léčených kortikoidy utlumení hypotalamo-hypofyzární osy?
5. Doporučila by autorka na základě své práce u dětí rizikových matek vyšetřovat protilátky proti β 2GPI? Jsou již nalezeny nějaké titry, které by predikovaly opoždění vývoje dítěte?

Celkově doporučuji práci jako podklad k obhajobě v dizertačním řízení.

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
2. lékařská fakulta
Ústav imunologie
V Úvalu 84, 150 06 Praha 5
IČO: 00216208 DIČ: CZ00216208

Prof. MUDr. Anna Šedivá, DSc.